

SINÄ

Kirjoittanut Leo Tolstoi

Tyranni kutsutti luoksensa viisaan kysyäkseen häneltä miten hän parhaiten voisi kostaa vihollisellensa.

Tyranni — Nimitä kaikista julmin, bitaasti hivuttavin keino, jolla voin kiduttaa rikelliseni kuolemaan.

Viisas — Pakota hänet tuntemaan syntinsä ja jätä hänet omantuntousta huostaan.

Tyranni — Sinun väitteesi mukaan löytyy siis sellainen, jota nimität omaksitunnoksi. Kuule! Minun päällysnieheni on syytännyt päälleni mitä julmimpia loukkauksia, enkä voi nyt olla iloinen enkä rauhallinen, ennenkuin olen saanut kostoni täyteen. Olen miettinyt kaikkein julmimpia kidutuksia, mutta en ole voinut löytää mitään joka kykenisi antamaan täydellisen tyydytyksen kostonhimonelleni.

Viisas — Et tule ikinä löytämään sellaisia kidutuksia, sillä et voi hävittää millään pünällä rikosta itseänsä etkä rikoksen tekijää. Sentähden löytyy vaan yksi viisas keino selvitykseksi — anteeksiunto!

Tyranni — Tiedän kyllä että en voi hävittää sitä mikä oli; mutta miksi sanot etten kykene hävittämään rikosta?

Viisas — Ei kukaan voi sitä tehdä.

Tyranni — Mitä joutavia! Minä voin hävittää sen heti paikalla, samoin kuin voin hävittää tämän lampun, joka ei tule enää koskaan sen jälkeen valaisemaan.

Viisas — Sinä saatat kyllä hävittää lampun, vaan et voi hävittää sen valoa; sillä valo löytyy jokapaikassa, missä ikinä se

palaa; sama valo löytyy siinä itsessään jokapaikassa. Et voi tappaa rikoksellista, sillä sinä olet itse se mies, jota yrität tappaa.

Tyranni — Sinä olet joko hullu tai pilantekijä.

Viisas — Sanot sinulle totuuden; sinä olet tämä rikollinen.

Tyranni — Sinun mielestäsi olen siis loukannut itseäni ja pitää minun siis hävittää itseni, lunastuakseni tästä solvauksesta?

Viisas — Ei ollenkaan; ei mitään rikosta lunasteta verenvuodatuksella. Lunastaaksesi loukkauksen pitäisi sinun hävittää koko ihmiskunta, sillä ihmiskunta on syyllinen. Mutta myös tämä joka sinua lorkkasi olisi sittenkin tullut jäämään, sillä, kuten itse sanoit oikeudennukaisesti, et voi saada sitä olevaksi, joka on lakannut olemasta.

Tyranni — Kuinka oudot sanasi ovatkaan, piilee niissä sentään totuuden siemen. Puhu selvennin.

Viisas — Pidä itseäsi kaikkena mikä elää, ja sano itsellesi: "Minä olen koko luomakunta." Kaikki ihmisolennot ovat veljiä; se merkitsee että kaikki ihmisolennot pohjalta ja ytimeltä ovat yksi ja sama henkilö. Korkeimman oikeuden edessä ei löydy yhtään rikosta, joka jää rankaisematta. Kohottaessasi kätesi vihollistasi kohti lyöt omaa itseäsi, sillä loukkaaja ja loukattu ovat pohjalta ja ytimeltä yksi ja sama henkilö.

Tyranni — En ymmärrä sinua. Minä nautin kärsimyksistä, joita tuotan vihollisilleni. Mutta voisiko se olla mahdollista, jos hän ja minä olisimme yksi?

Viisas — Sinä nautit kärsimyksestä, joita tuotat vihollisillesi, sillä olet kääriintynyt oman harhahuolosi kautta kostonhimoiseen persoonalliseen "minään", mutta kun heräjätkä itsetietoisuuteen omasta todellisesta "itsestäsi", tulet tuntemaan kaikki sen kärsimykset.

Tyranni — Sanasi kaikuvat kuin hullun miehen puhe. Aseta niin, että saatan tuntea rikollisen ja itseni samaksi henkilöksi.

Viisas — Vaikeaa on tehdä, mitä pyydät, mutta haluan tehdä koetuksen. Minä saatan sinut nyt siihen tilaan, että tunnet yhteytesi koko ihmiskunnan kanssa.

Ja viisas, joka omisti tämän taidon, loitsi esille Tyrannin sieluun samat vaikutukset ja tunteet, joiden takia vihollisensa oli häntä loukannut. Tässä tilassa tunsit Tyranni olevansa sama henkilö jota hän vibasi, ja syyt jotka olivat saattaneet hänen

vihollisensa häntä solvaamaan, ihuenivät nyt hänelle selviksi. Tältä näkökannalta ei hän kyennyt löytämään yhtään syytä häntä vihataksensa, sillä hän ymmärsi, että henkilö ei ollut oikea ydin ihmisessä, vaan että tietoisuus yhteydestä koko ihmiskunnan kanssa, oli perussävel ja pohja kaikissa henkilöissä, jotka ilmaisevat itsensä usealla eri lailla.

Kun Tyranni palasi takaisin entiseen mielentilaansa, teki hän viisaalle seuraavan kysymyksen: Sanonko sinulle, mitä opin juuri äsken?

Viisas — Sano se minulle.

Tyranni — Olen nähnyt totuuden kuin peiton läpitse, ja olen oppinut, että tämän peiton ulkopuolella koko ihmiskunta muodostaa yhden henkilön, ja minua ystäväni sekä vihamieheni ovat tästä olennosta, kuten te ja minä. Joka solvaa ihmiskuntaa, solvaa teitä ja minua, sekä koko ihmiskuntaa.

Viisas — Tämä on juuri totuus, jonka halusin että oppisit tuntemaan, ja joka sisältyy sanassa "Sinä".

Tyranni — Kuinka on ihmisen elettävä tämän mukaan tässä elämässä?

Viisas — Palvelia on palveleva, kauppias on kaupusteleva; sotilaat puolustavat maata; hallitsia hallitsee. Kullakin on oma toimintapiirinsä. Mutta valistuneella ei ole mitään yhteistä tämän kanssa; mitä näissä piireissä pidetään korkeana hyveenä, saattaisi olla rikos, hulluuden työ, valistuneen silmissä. Nyt olet valistunut, nyt olet huomannut valon säteet, jotka paistavat kaikille, mutta jota aini harvat vaan huomaavat, etkä sinä voi nyt enää palata takaisin pimeyteen.

Pian tämän jälkeen sopi Tyranni vihollisensa kanssa, hän huomasi mikä on elämisen tarkoitus ja elämän päämäärä, ja hän kävi sitä tietä myöten, joka johtaa ikuiseen rauhaan.

Jasnaja Poljanassa, Venäjällä, elok. 22 p. 1907.

